

[Bernhard Baunsgaard]

og derfor vil man sikre sig, at man ikke til den tid skal betale lige så stor husleje, som mens man er ung og er fuldt arbejdsdygtig.

Så kan man sige: ja men hvad vil I så bruge det til? Vi vil først og fremmest bruge det i det almennyttige boligbyggeri. Så vil det med andre ord – kan man spørge – være sådan, at de radikale mener, at gamle folk skal smides ud af deres lejligheder. Nej, men der er jo den forskel mellem at bygge sig et parcelhus og bo i lejlighed, at det sidste sted får man boligsikring, der stiger i takt med faldende indkomst. Man kan være sikker på at have råd til at blive boende i en lejlighed, der er finansieret med indeksobligationer, fordi man får stigende boligsikring, når ens indkomst falder som pensionist, det gør man jo ikke i parcelhuset. Derfor er man nødt til at se forskelligt på finansieringen i de to tilfælde.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har selvfølgelig mange gange overvejet problematikken om en engangsbeskatning ved salg i forbindelse med en løbende beskatning, og efter gentagne overvejelser og vurderinger er vi fortsat af den opfattelse, at en løbende beskatning er at foretrække. Jeg kan ikke rigtig se, at det forhold, at jeg i et forholdsvis stort hus oppe i Ålborg skal medregne en lejeværdi på 10.000 kr., er noget særlig stort problem. Den kunne såmænd udmærket være 20.000 kr. eller 30.000 kr. uden at være urimelig i forhold til, hvad folk skal give for noget tilsvarende, hvis de bor i en lejlighed.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Wilhjelm ville gerne have en kommentar fra min side til nogle af de forudsætninger og beregninger, forslaget bygger på, men jeg har ved denne lejlighed villet afstå fra at gå ind i en nærmere diskussion om disse aspekter. Jeg synes, det er en meget kompliceret problemstilling, vi står over for. Vi har som sagt diskuteret den nogle gange.

Det, der selvfølgelig er aktuelt, er af interesse, er i og for sig at få at vide, hvor partiet venstre befinder sig i denne problemstilling, for det er ikke korrekt, hvad hr. Anders Poulsen siger, at det eneste, venstre lovede ved Marienborgaftalen, var at undersøge, om man kunne adskille renter af privat gæld fra

renter af erhvervsgæld. Der er en klar tilkendegivelse fra venstre om, at man ikke mener, man kan fortsætte med den uindskrænkede ret til at fradrage renter af privat gæld. Det står meget klart, det er sagt massevis af gange, at venstre ikke mener, at man kan fortsætte med den uindskrænkede ret til at fradrage renter af privat gæld. Alt det der med, at man mener, hvad man ikke kan gøre osv., det har jeg hørt indtil trivialitet. Men hvad mener venstre så at man kan gøre? Hvad agter venstre at gøre? Der må da være andet at byde på end kritik, der må da være et oplæg.

I hvert fald er jeg nødt til at sige – nu kritiserer man jo så mange andre for ikke at holde aftaler – at jeg forventede i hvert fald som formand for den socialdemokratiske folketingsgruppes skatteudvalg og med hr. Anders Andersen som minister, at der ville komme et konkret udspil fra ministeren til videre drøftelser mellem de to partier, og jeg efterlyste, hvad det var for et udspil.

Endelig siger hr. Anders Poulsen, at man jo har været på studierejse, og dér har man fundet ud af, at man kan ikke sådan sondre, man kan ikke dit og man kan ikke dat. Kendsgerningerne er, at man rent faktisk sonderer i Finland, at man rent faktisk sonderer i England, at man rent faktisk sonderer i Tyskland, at man rent faktisk sonderer i Canada. Så kan man diskutere, hvilke problemer det afføder, men man gør det rent faktisk. Jeg har også tilladt mig i dag på et enkelt område at henlede hr. Anders Poulsens opmærksomhed på, at man faktisk skal skille det varme og det kolde vand fra hinanden, når man er i den situation at skulle omdanne et privatejet firma til et aktieselskab. Så skal man faktisk gøre det, og man gør det.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Jeg synes selvfølgelig, det er rørende at høre, at skatteministeren i fuldt alvor havde forventet, at venstre holdt sine løfter. Man havde en aftale om 40.000 boliger, den blev heller aldrig indfriet. Man havde en aftale om en værditilvækst, den blev heller ikke indfriet. Så det dér med rentefradrag, det er da ikke nogen undtagelse. Der var ingen andre, tror jeg, end skatteministeren, der vente-